

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΑΡΟΦΟΒΙΑΣ. Ἐκ τῆς ἐφημερίδος (Courrier de la Côte) μεταφράζομεν τὴν ἀκόλουθον κοινοποίησιν ὠφέλιμον πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ γδοήκοντα τριῶν ἐτῶν δασάρχης εἶπε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του πρὸς τοὺς συγγενεῖς του, ὅτι διέσωσεν ἐν διαστήματι πεντήκοντα ἐτῶν πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ μέγαν ἀριθμὸν ζώων δηχθέντων ὑπὸ λυσσάντων κυνῶν ἐκ τοῦ φρικώδους θανάτου τῆς λύσσης. Τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ διδόμενον ἀντίδοτον ἐν διαστήματι πεντήκοντα ἐτῶν ἦτο τὸ ἀκόλουθον· Ἀμέσως μετὰ τὸ δῆγμα πλύνεται ἐπανειλημμένως τὸ τραῦμα διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ μετὰ τὴν ἀποστέγνωσιν ἐνστάζουσιν εἰς αὐτὸ ὀλίγαι σταγόναι ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως (acide hydrochlorique) τοῦ Σπίριτο τοῦ ἁλατος συνήθως καλουμένου. Τοῦτο τὸ ὄξυ ἀποσυνθέτει καὶ καταστρέφει τὸν ἰὼν τῆς λύσσης ἐντελέστατα, εἰς τρόπον ὥστε ὁ δηχθεὶς ἀποφεύγει τὸν κίνδυνον τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσσης ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΔΙΩΡΤΕ ΑΡΣΙΝΟΗΣ. Ἐκ τῆς Βουλγαρίας μανθάνομεν ὅτι τέλος πάντων ἐτελέσθη ἡ διώρυξ τῆς Ἀρσινόης ἢ τοῦ Σουέζ, περὶ ἧς πολλάκις καὶ ἐν ἐκτάσει ἐγράψαμεν ἐν τῇ Παρθώρᾳ. Ἰδοὺ ἡ εἰδησις·

«Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἡδὴ ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου παρενέβη εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν προχωμάτων τῆς διώρυγος τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ. Τὴν Α. Υ. συνώδευον ὁ Κ. Λεσσέψ καὶ ὁ Κ. Αββαλλέϋ· ἅμα δὲ τὸ κομίζον τὸν Ἀντιβασιλέα ἀτμοκίνητον ἀφίκετο εἰς τὸ μέρος τοῦ μεγάλου προχώματος, ὁ Κ. Λεσσέψ εἶπε πρὸς τὸν Κ. Αββαλλέϋ· «Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου διατάσσω σε ὥπως ἐνώσης τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου μετὰ τῶν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.» Ἐν τῷ ἅμα αἱ πύλαι τοῦ προχώματος ἠνεώχθησαν, τὰ δὲ ὕδατα τῆς Μεσογείου παφλάζοντα καὶ ἀφρίζοντα εἰσώρμησαν καὶ κατέκλυσαν τὴν διώρυγα. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ Ἀντιβασιλεὺς πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἀπηύθυνε τῷ Κ. Λεσσέψ τοὺς κολακευτικούς λόγους τούτους· «Ἦδη, ἀγαπητέ μοι Κ. Λεσσέψ, ἡ φίλις ἡμῶν ἔσται διαρκὴς καὶ ισόβιος.» Αὐθημερὸν δὲ εἰσέπλευσεν εἰς τὴν διώρυγα τὸ Αἰγυπτιακὸν ἀτμοκίνητον Ζέντε 'El Βαχερία (ἡ μνηστὴ τοῦ Νεΐλου.)»

ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΣ. Ἐκ τῶν διδασκάντων εἰς τὸ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἀθήναιον διδασκτικώτατα καὶ τερπνότατα μαθήματα ὑπῆρξεν ἀνκντιρρήτως καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Κ. Δ. Σ. Στρούμπος, ὅστις ἐπιθυμῶν νὰ διχδοθῇ ἡ εἰς αὐτῶν ὠφέλεια εἰς πολλῶν πλείονας ἢ τοὺς εὐαριθμούς ἀπροαγὰς τοῦ Συλλόγου, ἐτύπωσεν αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει, καταστήσας μάλιστα ὅσον ἐνδέχεται εὐληπτα διὰ τῆς προσθήκης πολλῶν σχημάτων. Τὸ πόνημα τοῦτο

ἐπιγράφεται «Περὶ ἀέρος καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ,» διὰ δὲ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ ἐπαγωγὸν τῆς διηγήσεως εἶναι ἄξιον ν' ἀναγνωσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἡττον εὐμαθῶν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ ἐκ τῶν λογιωτέρων ἀνταποκριτῶν τῆς Παρθώρας, ὅστις πολλάκις καὶ ἑτερψε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς διὰ ποιήσεων καὶ πεζῶν διατριβῶν, Χρήστος Παρμενίδης ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις. Σπουδᾶσας κατ' ἀρχὰς τὰ ἐγκύκλια ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ταῦτα δὲ μεταβὰς χάριν τελειοποιήσεως εἰς Παρίσιους, ἐξελέξατο τόπον διαμονῆς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐδίδασκε μὲν τὰ τέκνα τῶν ὁμογενῶν, κατεγίνετο δὲ καὶ εἰς ἔργα φιλολογικὰ, ἐκδοὺς διαφόρους μεταφράσεις ἡτοι τὸν βίον Ακυρεντίου τοῦ ἀπὸ Μαδρίκων, τὸν Σαρδανάπαλον τοῦ Βύρωνος, καὶ τινὰ ἔργα πρωτότυπα εἰς τὸν ἑμμετρον λόγον. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους εἰς τὸν ἄγονον τοῦ φιλολόγου βίον ἠθέλησε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐμπορικὸν, καθόσον μάλιστα γήμας γυναικα ἑλληνίδα καὶ γενόμενος πατήρ, ὥφειλε νὰ φροντίσῃ συντονώτερον περὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Οἱ ἀνένδοτοι ὅμως κόποι καὶ τὸ ὑγρὸν κλίμα τῆς Μαγκεστρίας τοσούτῃ κατέβηλιν τὸ ἀθλητικὸν αὐτοῦ σῶμα, ὥστε ὅτε κατὰ προτροπὴν τῶν ἰατρῶν ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν τοῦ γλυκυτέρου κλίματος, δὲν ἐβράδυνε νὰ καταλίπῃ αὐτὴν διὰ παντός. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἦλθε νὰ προσαγορεύσῃ τὸ τελευταῖον τὴν πατρίδα αὐτοῦ, διότι πολλὴν εἶχεν ὁ μακαρίτης τὴν φιλοπατρίαν. «Ἡ εὐχή μου, ἔγραψεν ἡμῖν συνεχῶς, ἡ εὐχή μου εἶναι ν' ἀποθάνω εἰς τὴν πατρίδα.» Καὶ ἀπέθανε καὶ μὲν ἐν τῇ πατρίδι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἀφῆκεν ὅμως νέον σύζυγον καὶ τέκνα ὀρφανὰ, πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ κατασκευάσῃ καὶ τινὰ περιουσίαν χάριν τῶν φιλάτων τῆς καρδίας αὐτοῦ, δι' ἃ τοσοῦτον ἐμόχθει. Εἶχε δὲ καὶ τὸν χαρακτηρὰ ἀκέραιον καὶ μεγίστην ἀκρίβειαν κατὰ τὰς μετὰ τῶν ἄλλων συναλλαγὰς.